

РЕШЕНИЕ

№ 42009

гр. София, 15.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав, в
публично заседание на 18.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Мариана Велева, като разглежда дело номер **8638** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.40 и сл. от Закон за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба от Г. В. Ж., чрез адв. И. С., срещу решение № 21 от 23.07.2025г. на директора на дирекция „АПО“ на Комисия за защита от дискриминация (оправомощена със Заповед № 376/16.07.2025г. на председателя на КЗД), в частта с която не е предоставена поискана по пункт 1 със заявление с рег. № 12-12-17/30.06.2025г. информация. Поддържа, че в тази част актът е незаконосъобразен, тъй като поисканата информация касае разходване на средства от държавния бюджет, за които обществото има право да бъде информирано. Тази информация се съхранява от органа и не е необходимо изричното ѝ събиране и обработване. Възражава и, че ако сезираният орган е приел, че се засягат интересите на трети лица, е следвало да проведе процедура по чл.31 ЗДОИ, преди да постанови отказ. Прави искане решението да бъде отменено в обжалваната част.

Ответникът по жалбата – директор на дирекция „АПО“ на КЗД, оспорва жалбата с писмен отговор.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните приема следното:

Административното производство по реда на ЗДОИ, е образувано въз основа на подадено от Г. Ж. заявление до председателя на Комисия за защита от дискриминация с вх.№ 12-12-17/30.06.2025г., с което на основание ЗДОИ е поискал да му бъде предоставена наличната информация относно: „конкретния размер на месечното възнаграждение, изчислено след законоустановените удържки,

което са получили председателят и членовете на комисията за периода 01.01.2024г. – 01.06.2025г.“, като е поискал посоченият размер да бъде разбит по „пера“, с посочване отделно на основания размер на възнаграждението и отделно на допълнителните суми към него – добавки за стаж, възраст, професионален опит и образование и др. – пункт 1.

Със следващата част е заявлението е поискал достъп до информацията относно размера и основанията на получено допълнително материално стимулиране, бонуси, награди, парични поощрения и/или други суми; информацията относно използваните от председателя и членовете служебни МПС, ведно с месечните разходи за гориво и обслужване на МПС, както и пробега в километри за периода 01.01.2024г. – 01.06.2025г.; иска се информацията относно осъществените командировки в Р. България и чужбина с посочване на държава и размер на изплатените средства; информацията за използване на служебни мобилни телефони, както и заплатените такси и сметки за тях за периода 01.01.2024г. – 01.06.2025г., както и за сумите за представително облекло.

Образувана е преписка по заявлението и е започнала проверка на поисканите данни. С уведомление изх.№ 44-00-2776/15.07.2025г., заявителят е уведомен на основание чл.30, ал.1 ЗДОИ, че срокът за произнасяне се удължава с 10 дни, с оглед обема на поисканата информация.

Жалбоподателят не оспорва, че с издаденото от директора на дирекция „Административно-правно обслужване“ на КЗД (оправомощена със Заповед № 376/16.07.2025г. на председателя на КЗД), решение № 21 от 23.07.2025г., е получил достъп до поисканата информация по втората част от заявлението – данни за изплатеното допълнително материално стимулиране; за броя, пробега и разходите на служебните МПС; за командировките, служебните телефони и изплатените средства за представително облекло.

Спорът в настоящото производство е дали жалбоподателят е получил достъп до информацията по пункт 1, както е посочено в решението. В тази част органът е посочил, че размерът на възнагражденията на председателя и на членовете на КЗД са нормативно определени, цитирайки чл.45, ал.1 от Закон за защита от дискриминацията – на председателя – 90% от основното месечно възнаграждение на председателя на НС. Заместник – председателят – 80 %, а членовете – 75 % от възнаграждението на председателя. Посочено е, че допълнителните възнаграждения са определени с Вътрешните правила за работни заплати в КЗД, като е цитирано, че председателят и членовете получават допълнително възнаграждение за придобит стаж и професионален опит в размер на 1,7 процента върху основната работна заплата, а със заповед № 197 от 16.05.2025г., размерът е намален на 1 процент. Уточнено е и, че за образователна и научна степен, се изплаща допълнително възнаграждение в размер на 300 лв. за „доктор“ и 400 лв. за „доктор на науките“.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства и становищата на страните, намира следното:

Разпоредбата на чл.40, ал.1 ЗДОИ предвижда решенията за предоставяне на достъп до обществена информация или за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация да се обжалват пред съответния административен съд, по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Процесната жалба е редовна, подадена е от легитимирана страна срещу подлежащ на обжалване съгласно чл.40, ал.1 ЗДОИ административен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените

от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК.

В конкретния случай оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – оправомощено от органа лице по чл.28, ал.2 ЗДОИ. Актът отговаря на законоустановените изисквания за форма и мотивираност - съдържа ясна разпоредителна част и са изложени фактическите и правни основания за издаването му, както и не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Съдът намира и, че в обжалваната точка 1 от него, актът е постановен в съответствие с материалноправните разпоредби.

ЗДОИ урежда обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информация от обществения сектор. Съгласно чл.2 от ЗДОИ, обществена информация по смисъла на закона е всяка информация свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Именно с оглед естеството на информацията – значима за обществото като цяло и нейното предназначение – да касае осъществяването на законоустановените функции на задължените субекти, ЗДОИ въвежда основания принцип да не се допускат ограничения на правото на достъп до обществена информация и на повторно използване на информация от обществения сектор, освен когато тя е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон – чл.7 ЗДОИ.

Съдът намира, че с решението в цялост, включително в оспорената част, заявителят е получил достъп до поисканата обществена информация, за да може да си състави мнение за получаваните възнаграждения и използваните средства за допълнителни разходи за дейността на председателя на КЗД и членовете на комисията. В оспорената т.1 от решението е посочено, че възнагражденията на председателя на КЗД, на зам.председателя и на членовете на Комисията се определят съгласно нормативната уредба – чл.45, ал.1 и ал.2 от 33Дискр., а именно - председателят – 90% от основното месечно възнаграждение на председателя на НС, заместник – председателят – 80 %, а членовете – 75 % от възнаграждението на председателя на Комисията. Възнаграждението на председателя на НС е общоизвестна информация, която се обявява в това число и от електронни, и телевизионни медии – така например публикуваната информация за заплатата на председателя на НС през 2024г. е 10 313 лв., през 2023г. е 9844 лв. и т.н. В тази връзка, с математически изчисления заявителят разполага с информацията каква е основната заплата на председателя, зам. председателя и членовете на КЗД за посочения период. Действително, предвиденото допълнително възнаграждение не е нормативно определено, но жалбоподателят е получил конкретен отговор – допълнителните месечни възнаграждения са в размер на 1,7 процента върху основната работна заплата, а със заповед № 197 от 16.05.2025г., размерът е намален на 1 процент. Предоставени са данни и, че е предвидено допълнително възнаграждение за притежавана образователна и научна степен, а именно в размер на 300 лв. за „доктор“ и 400 лв. за „доктор на науките“. Тоест, с отговора по оспорения пункт 1 от решението, на заявителя е предоставена информация, от която може да изведе конкретния размер на получаваното постоянно месечно възнаграждение, което включва основното месечно възнаграждение и допълнителните месечни възнаграждения за придобит стаж и професионален опит и за притежавана образователно научна степен.

С отговорите на останалите въпроси е предоставен достъп до информацията за всички суми получени от председателя на КЗД и от нейните членове за поискания период, които включват освен основното и допълнителните възнаграждения (посочени в пункт 1) още и: допълнително материално стимулиране в размер на по 1500 лв.; средства за представително облекло – по 2000 лв., както и подробно разходите за служебните автомобили и служебни телефони.

Така предоставената информация в цялост с решението дава отговор на поискания със заявлението на Г. В. Ж. достъп до обществена информация – посочени са размерите на получаваните месечни възнаграждения от председателя и от членовете на КЗД (основно и допълнителни), както и получените за посочения период допълнителни суми за ДМС и за представително облекло. Посочени са направените разходи за служебни автомобили, командировки и служебни телефони. Така предоставената информация съответства на поисканата с процесното заявление и е достатъчна за постигане на целите по чл.2, ал.1 от ЗДОИ. В тази връзка съдът намира, че с обжалваната част от решение № 21 от 23.07.2025г. на директора на дирекция „АПО“ на КЗД – по пункт 1 от решението, не е отказан достъп до поисканата със заявление с рег. № 12-12-17/30.06.2025г. обществена информация, с оглед на което и подадената жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, правно на разноси на основание чл.143, ал.3 АПК има ответникът, но такива не следва да се присъждат, тъй като не са претендирани.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Г. В. Ж., срещу решение № 21 от 23.07.2025г. на директора на дирекция „Административно-правно обслужване“ на Комисия за защита от дискриминация (оправомощена със Заповед № 376/16.07.2025г. на председателя на КЗД), в частта по пункт 1 от решението, издадено по заявление за достъп до обществена информация с рег. № 12-12-17/30.06.2025г.

Решението не подлежи на касационно оспорване, на основание чл.40, ал.3 от Закон за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: